

MOSQUIT AEDES

Durant el cicle vital els mosquits passen per les fases d'ou, larva, pupa i adult, que pot ser mascle o femella. Els dos s'alimenten de nèctar, però les femelles, a més, necessiten sang perquè els ous es desenvolupin, per això són les femelles les que produeixen la picada, i per tant, les que transmeten virus i malalties.

El mosquit del gènere *Aedes* es troba en zones tropicals i subtropicals, però per l'activitat humana s'ha anat estenent pràcticament per tot el món. Dintre d'aquest gènere hi ha diverses espècies, que poden transmetre diferents virus (sempre i quan el mosquit femella que pica estigui infectat), entre les que trobem *Aedes aegypti* i *Aedes albopictus*, entre moltes altres.

En el gènere *Aedes* la femella pon els ous en un lloc sec, però molt a la vora d'aigua, necessària per a que les larves es desenvolupin.



Aedes aegypti

És un mosquit d'activitat diürna, que pot transmetre una sèrie de malalties: zika, dengue, chikungunya o febre groga. El mosquit infectat transmet el virus a tota persona a qui piqui. Es creu que el seu origen es troba en el continent africà, i és un oportunista, ja que té una gran capacitat d'adaptació als canvis de l'entorn: s'ha adaptat a criar en zones urbanes, i fins i tot en llocs on no hi ha aigua corrent.



Aedes albopictus

Aquest mosquit és el conegut com a mosquit tigre, caracteritzat per potes ratllades en blanc i negre i el seu cos petit, blanc i negre. És originari del sud-est asiàtic. Viu en llocs on hi ha petites quantitats d'aigua estancada, i pica durant tot el dia.

Els dos mosquits són molt semblants i a simple vista es poden confondre. Però observant-los més detalladament, es veu que *A.albopictus* té una línia al pit i *A.aegypti* en té quatre i *A.albopictus* és més fosc que *A.aegypti*.

Infecció pel virus Zika

El virus Zika és un virus ARN del gènere *Flavivirus*, que es transmet per la picada d'un mosquit infectat del gènere *Aedes*, que sol ser *Aedes aegypti* (segurament no és l'únic), que actua com a vector de la malaltia.

Aquest virus es va aïllar per primera vegada l'any 1947 en un mico dels bosc Zika d'Uganda, per això rep aquest nom. Entre els anys 1950 i 1980 es tenia coneixement de casos d'infecció humana a Àfrica i Àsia. Al 2007 es produeix el primer cas fora d'aquests dos continents, a la Micronèsia, i ja al 2015 comença una gran infecció per Brasil, que s'estén per Amèrica del Sud i Central i el Carib.

Sembla ser que aquest virus no afecta només micos i homes, ja que també se n'ha trobat en zebres, elefants, búfals i rosegadors.

Una vegada el mosquit infectat ha picat la persona, el virus té un període d'incubació de 3 a 12 dies, que és quan poden aparèixer els símptomes (que no sempre es presenten): febre de menys de 39°, mal de cap, debilitat i dolor muscular, erupcions a la pell, conjuntivitis.

Aquests símptomes tenen una durada limitada i per tractar-los no hi ha cap tractament específic, s'ha de fer repòs, ingerir líquids, prendre paracetamol per la febre i mal de cap i antihistamínics per les erupcions a la pell.

El problema d'aquesta infecció és quan el mosquit pica una dona embarassada, ja que llavors es pot transmetre el virus al fetus durant la gestació o al nou-nat en el moment del part. En aquests casos, s'ha relacionat aquest virus amb el síndrome de Guillain-Barré i la microcefàlia, tot i que no hi ha evidències definitives que en sigui la causa. Tampoc se sap encara com aquest virus causa danys en el sistema nerviós.

Síndrome de Guillain-Barré

Amb aquest nom s'engloben una conjunt de neuropaties postinfeccioses rares que apareixen en pacients que tenen un bon estat de salut. En la majoria dels casos, després de sofrir una malaltia infecciosa apareix debilitat a les extremitats, degut a que hi ha una desmielinització i les senyals nervioses s'alenteixen, o el nervi deixa de funcionar. El pronòstic pot ser una recuperació completa, incapacitat per caminar o fins i tot, la mort.

Microcefàlia

És la degeneració o malformació del cervell que fa que els nounats tinguin un cap més petit del normal, cosa que limita greument el desenvolupament neurològic del nen i pot arribar a provocar-li la mort.

Aquest virus, a més de la sang, també s'ha trobat en saliva, orina, semen i llet materna, per això, a part de la transmissió perinatal, s'estan estudiant altres possibles vies de contagi: sexual, transfusions sanguínies.

Prevenció

Tenint en compte que el vector d'aquesta malaltia és un mosquit del gènere *Aedes*, que necessita aigua perquè les larves es desenvolupin, una bona mesura de prevenció és fer una revisió periòdica dels llocs on hi pugui haver aigua estancada, i evitar qualsevol acumulació d'aigua, ja que sinó aquest mosquit es pot reproduir molt fàcilment: plats sota els testos, bols d'aigua per animals domèstics, ...

També s'ha de recomanar a les dones embarassades que evitin viatjar a Llatinoamèrica.

El dia 1 de febrer de 2016 l'OMS va declarar la infecció pel virus del Zika com una emergència global de salut pública, degut a l'augment del nombre de casos de microcefàlia i alteracions neurològiques registrades en alguns països. Tots els casos detectats a Catalunya són infeccions importades de països on sí que hi ha epidèmia.